

**ATSAKYMAS MAŠINISTUI
DRG. SINKEVIČIUI**

**NUKIRSIU KASDIEN
PO 5—6 HA**

M. Melnikaitės vardo kolūkio III laukininkystės brigados kertamosios vairuotojas drg. Sinkevičius kreipėsi į mus, mašinistus, ragindamas įsijungti į socialistinį lenktyniavimą už našų kertamųjų panaudojimą nuimant derlių. Suprasdamas ir pilnai įvertindamas tą vaidmenį, kurį mes, mašinistai, turime atlikti šiuo atsakingu žemės ūkyje laikotarpiu, aš drg. Sinkevi-

čiaus iniciatyvai karštai pritariu ir jo raginimą visokerlopai paremiu. Mašinistu dirbu nuo 1950 m. Anksčiau vairavau piaunamąją, o šiemet man pavesta nauja kertamoji. Kertamąją patį sumontavau, atregulavau ir sėkmingai pradėjau darbą.

Man priltvirtintos dvi poros arklių, kuriuos keičiu kas pusdienį. Kertamąją aptarnauti brigadininkas išskyrė visam derliaus nuėmimo sezonui 6 nuolatinės rišėjas. Tokiu būdu ką tik nukirsti rugiai tuoj surišami į pėdus.

Dienos darbą pradėdau beveik nukritus rasai, t. y. 8 val. Itin svarbią reikšmę skiriu kertamosios techninei priežiūrai, kurią atleiku vėlai vakare arba anksti rytą, o taip pat pietų pertraukos metu. Mašiną sutepu kas 2 darbo valandas. Nors man brigados laukai gerai pažįstami, bet,

prieš pradėdamas darbą, juos dar kartą apžiūriu. Šios priemonės užtikrina našesnį darbą, iki minimumo sumažina mašinos susidėvėjimą, igalina produktyviai išnaudoti kertamąją.

Rugiapūtės pradžioje išparėjau kasdien nukirsti nemažiau kaip 5 ha javų. Pirmosios mano darbo dienos nuimant derlių davė gerus rezultatus: per 2,5 darbo dienos nukirstau 14,5 ha žiemkenčių. Tuo būdu savo išpareigojimą viršijau.

Iki šiol oras derliaus nuėmimui buvo labai nepalankus. Kiekvieną dieną praeidavo trumpalaikiai, bet dažni lietūs. Bet tatal negalėjo būti stambia kliūtimi darbui. Trumpalaikis lietus man nutraukia darbą tik 20—30 minučių, dėl to net neiškinaydavau arklių, kadangi praėjus 10—15 minučių rugiai pradžiūna, ir vėl galima pilnai dirbti.

Įsijungdamas į kertamųjų vairuotojų lenktyniavimą, aš duodu žodį nukirsti kasdien po 5—6 ha javų, ir iki derliaus nuėmimo pabaigos kertamąją išlaikyti gerame stovyje.

Šitoks mano atsakymas mašinistui drg. Sinkevičiui!

B. Mažeika

P. Cvirkos vardo kolūkio I laukininkystės brigados kertamosios vairuotojas

Rengiasi žiemkenčių sėjai

Drg. Šliachtos vadovaujama trečioji traktorinė brigada aptarnauja du kolūkius — „Aušrą“ ir „Tarybų Lietuvą“.

Siuose kolūkiuose mechanizatoriai viršijo pūdymų arimo planą, du kartus juos sukultivavo „Aušros“ kolūkyje prasidėjo grynųjų pūdymų kartojimas. Jau apkartota daugiau kaip 60 ha. Traktorininkas Jonas Kiseliovas su savo pamainininku Ilarionu Bobkovu traktoriumi „DT-54“ kasdien suaria po 13—14 ha, esant 9 ha dieninei normai.

Nuo jų neatsilieka traktorininkai E. Gudkovas ir P. Medinis,

dirbantieji „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje su traktoriumi „KD—35“.

Kartojant pūdymus traktorininkai Gudkovas ir Medinis pasiskirstė pareigomis. Drg. Gudkovas arija dienos metu, o naktį drg. Medinis diskuoja dirvą. Tokiu būdu traktorius dirba ištisą parą pilnu apkrovimu. Dirbdami dviem pamainomis, jie idirba po 26—27 ha pūdymų, 2—2,5 karto išvykdydami užductį.

Likusieji brigados traktorai panaudojami valant laukus nuo akmenų.

M. Ragozina

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1956 m.

rugpiūčio

14

ANTRADIENIS

Nr.96(1367)

Kaina 15 kap.

**Užbaigti rugiapiūtę, sparčiais tempais
vežti rugius!**

Nė vienai dienai neatidėlioti kūlimo!

Gerai organizuoto darbo rezultatai

Suvežti rugiai iš 26 ha ploto

Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečiai, sėkmingai baigę rugių piūtį, vakar pradėjo vežti rugius iš laukų.

I laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininko Jono Pūs-

lio, rugius veža prie kūlimo aikštelės, esančios Pūslių kaime.

Per dieną brigadoje suvežti rugiai iš 26 ha ploto.

A. Petrokaitė
kolūkio sąskaitininkas

RUOŠIAMASI KŪLIMUI

Vakar Kalnino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai pradėjo vežti javus į daržines.

Pirmoje laukininkystės brigadoje, daovaujamoje Balio Vaikučio,

rugius veža dešimčia arklių. Be arklių, rugiai vežami ir sunkvežimiu, vairuojamu šoferio Vytauto Juškėno.

A. Vasiliauskas
kolūkio sąskaitininkas

„UŽ TAIKĄ“ KOLŪKYJE

„Už taiką“ žemės ūkio artelės nariai baigė kirsti rugius. Nupiauta 140 ha. Gerai padirbėjo nuimant derlių piaunamųjų

vairuotojai Iva Nikitinas ir Balys Daveinis. Jie nukirstavo po 4,4 ha į dieną.

A. Venckutė

Per 6 darbo dienas

Per 6 darbo dienas nukirto žiemkenčius „Aušros“ žemės ūkio artelės II laukininkystės

brigada. Visame 68 ha plote rugiai sustatyti į gubas.

R. Makarova

Rugiai nukirsti

Iš pat pirmųjų rugiapūtės dienų Čapajovo vardo kolūkio VI laukininkystės brigados kolūkiečiai (brigadininkas drg. Beinoras) aktyviai įsijungė į darbą. Nepaisant blogų oro sąlygų, šios brigados nariai pirmieji kolūkyje 38 ha plote nukirto rugius. Ši

pergalė buvo pasiekta išlempo, kruopštaus darbo ir gero organizuotumo dėka.

Ypač sąžiningai padirbėjo šios brigados nariai drg. drg. A. Fursas, F. Sapožnikovas ir kiti kolūkiečiai.

V. Rūkštelė

„Raudonojo Spalio“ kolūkio II laukininkystės brigada žiemkenčius kirsti pradėjo žymiai vėliau, negu kitos brigados, nes rugiai čia dar nebuvo pribrendę.

Kai tik javai pribrendo, visi iki vieno brigados žmonės išėjo į laukus derliaus kirsti. Nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro laukuose virė įtemptas darbas. Ir jis davė savo rezultatus — visi 77 hektarų plote rugiai buvo nukirsti per 4 darbo dienas.

Iš pat pirmos rugiapūtės dienos iškilo pirmūnai. Antai, broliai Feodoras ir Michailas Plotnikovai per dieną nukirstavo dalgius po 0,8—0,9 ha. Nuo jų neatsilikdavo ir septyniadešimties metų senukai S. Sapkinas, I. Survila, I. Strelcovas. O Markas Rožkovas kasdien pasiekdavo rekordą, nukirstamas po 1 ha rugių.

Kartu su piovėjais gerai dirbo ir rišėjos. Natalija Sapkina, Jefrosinija Plotnikova, Elena Aleknaitė ir ellė kitų per 4 dienas surišo po 3,5 tūkstančio pėdų, kiekviena.

— Nukirtome greit, dabar svarbiausia — suvežti be nuostolių ir greitai iškulti, — tokį uždavinį iškėlė brigadininkas kolūkiečiams.

B. Stankevičius

Nuotraukoje: „Raudonojo Spalio“ kolūkio II laukininkystės brigados nariai, užbaigę rugiapiūtę, pilna pabalgtuviu vainiką.

M. Deičo nuotr.

**TARYBŲ
ŠALYJE**

**Jaunieji kubaniečiai
lieka Altajuje**

Krasnodaro automobilių remonto įmonės darbininkai Vasilijus Zadnieprovskis, Alekssandras Denkevičius ir Eduardas Koganas trijų šimtų kubaniečių tarpe komjaunimo CK kvietimu atvyko į Altajaus kraštą derliaus nuimti. Jaunieji patriotai buvo nusiųsti padėti darbininkams, dirbantiems Krasnodarskio tarybiniam ūkyje, kurį įsteigė jų žemiečiai, atvykę į dirvonines žemes prieš dvejus metus. Naujai atvykusiems krasnodariečiams patiko naujas tarybinis ūkis, užmojis, kuriuo tvarkomas ūkis. Jie nutarė likti čia gyventi ir dirbti.

Žemiečiai - kubaniečiai buvo šiltai sutikti tarybiniam ūkyje ir iš karto aprūpinti darbu.

Jaunųjų patriotų iniciatyvą parėmė kiti, atvykę kartu su jais, komjaunuoliai. Palikti juos nuolatiniam darbui tarybinio ūkio direkcija paprašė dar 30 krasnodariečių.

(TASS-ELTA).

**Laivas-šaldytuvas
pirma laiko nuleistas
į vandenį**

Baltijos laivų statyklos kolektyvas puse mėnesio prieš laiką baigė nuleidimo į vandenį darbus ketvirtame laive-šaldytuve — dešimt tūkstančių tonų vandens talpos dizeliniame elektrolaivyje „Zelionogradsk“.

Baltijiečiai nutarė iki metų pabaigos atiduoti šalies žvejybos laivynui tris laivas-šaldytuvus, jų tarpe nuleistą į vandenį laivą „Zelionogradsk“.

(TASS-ELTA).

Mechanizuotu būdu kasamos ir transportuojamos kalkės

Minsko srities kolūkiai kasa kalkines medžiagas ir kalkina jomis rūgščiąsias dirvas. Dabar srityje išvalgyta daugiau kaip 70 dolomito, kreidos, mergelių, kalkių tufų telkinių. Jie naudojami tiek gryni, tiek ir kartu su organinėmis bei mineralinėmis trąšomis.

Į laukus jau išvežta daugiau kaip penki tūkstančiai tonų kreidos. Daugelis kolūkių kalkėms barstyti naudoja mėšlakrates.

Šiemet srityje bus iškalkinta 55 tūkstančiai hektarų rūgščiųjų dirvų.

(TASS-ELTA).

PARTIJOS GYVENIMAS

NETEISINGŲ KELIŲ

Prieš dvejus metus Čapajevio vardo kolūkio partinė organizacija rekomendavo komunistą Avdiejų Griščenko stambių raguočių fermos vedėju. Partinės organizacijos rekomendacija buvo visiškai pagrįsta. Būdamas penktos laukininkystės brigados brigadininku, jis parodė organizatorinius gabumus, pasižymėjo reiklumu, žinojo gamybą.

Partinė organizacija, siūsdama drg. Griščenko darbu į fermą, įvertino jį kaip žmogų, kuris išstengs užtikrinti tvirtą vadovavimą fermai.

Daug rūpesčių teko naujam vedėjui. Fermoje vyravo betvarkė ir neūkiškumas. Melžėjos nesilaikė dienotvarkės, į darbą ateldavo ir išeidavo savo nuožiūra. Pašarai buvo naudojami be jokių normų ir raciojų. To išdavoje pieno primelžimai būdavo labai maži.

Daug sunkumų teko patirti fermos vedėjui 1955—1956 metų žiemojimo laikotarpiu. Ir vis dėlto padėtis fermoje palaipsniui ėjo vis geryn. Komunistas Griščenko rimtai ir atsakingai pažiūrėjo į partinės organizacijos užduotį, ir nors jis ir darė klaidų savo darbe, vis dėlto buvo jaučiama, kad komunistas atkakliai kovoja su trūkumais, šalina juos.

Partinei organizacijai padedant, buvo parinkti kadrui. Drg. Griščenko iniciatyva į fermą atėjo ir neblogo dirba melžėja V. Skvarčinskaitė. Likviduotas kadrų tekamumas.

Atrodė, kad drg. Griščenko pilnai pateisins partinės organizacijos parodytą jam pasitikėjimą, visiškai išves fermą iš atsilikimo.

Deja, pirmos vedėjo pastangos greit pradėjo

silpnėti. O dabar, palyginus su esamais fermoje stambiais trūkumais, kai kurie jo nuopelnai atrodo labai nežymūs.

Pažvelkime į faktus. Per liepos mėnesį iš kiekvienos karvės primelžta 2 kg pieno mažiau, palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu. Vadinasi, karvių produktyvumas ne didėja, o mažėja.

Kodėl taip yra? Priežastis yra ta, kad pasakutiniu metu komunistas Griščenko nuėjo neteisingu keliu. Jis apleido reikalus fermoje, pradėjo girtuokliauti. Ne tik gyvulių auginėjai, bet ir dauguma kolūkiečių dažnai mato jį girtą.

Tuo tarpu fermoje žlugdomas pašarų pristatymas, gyvuliai blogai laikomi.

Apie drg. Griščenko partiniuose susirinkimuose ne kartą buvo kalbama. Ir visada jis žadėdavo pasitaisyti.

Taip buvo ir neseniai įvykusiame susirinkime, kuris buvo sušauktas ryšium su susidariusia nepakenčiama padėtimi gyvulininkystėje.

Sylame susirinkime komunistas Griščenko atgailaudamas užtikrino:

— Balgta, draugai, girtuokliavimui padarysiu galą. Pats suprantu, kad tai daro žalą reikalui.

Praėjo dvi dienos, ir vėl „atgailautojas“ buvo girtas kaip tik tuo metu, kai fermoje melžėjos pakėlė triukšmą — neatvežė pašaro.

Stojęs į neteisingą, pražūtingą kelią, komunistas žlugdo pavestą jam reikalą. Taip toliau neturi būti. Komunistas Griščenko išstengia dirbti gerai. Tai žinodama, partinė organizacija turi griežčiau reikalauti iš jo, priminti jam apie jį laukiančias pasekmes.

V. Balašovas

★
P. Cvirkos vardo kolūkyje statyboms plačiai naudojami akmenys. Šiuo metu čia statoma akmeninė karvidė.

Nuotraukoje: statybininkai Jonas Dūdėnas (dešinėje) ir F. Lysovas mūrija karvidės sienas.
M. Deičo nuotr.

★

Melžėjos, didinkite savo pastangas, siekiant įvykdyti prisiimtus įsipareigojimus!

PASIEKIAU 10 LITRŲ PER DIENĄ. Kaip pas jus, draugės melžėjos?

Melžėja „Pirmūno“ kolūkyje dirbu jau penktus metus. Per šį laikotarpį teko patirti daug nesekmių ir nesklaidimų. Kaip nemalonų dalyką prisimenu praėjusius metus, kada melžiant karves dažnai kartu su plonytėmis pieno čiurškėmis į kibirą birėjo ašaros. Ir kaip nesijaudinti: pamelži karvę, o kibiro dugne vos 2—3 stiklinės pieno; susumuoji paros primelžimą: ... 2,5—3 litrai. Ir toks primelžimas pernai buvo pačiais pinigais — birželio ir liepos — mėnesiais. Sulyse gyvuliai, blogos ganyklos, nė gramo papildomo pašaro — neišvardyti visų mažo primelžimo priežasčių. Prisipažinčiau, kad esant tokioms sąlygoms, kolūkio valdybai nesirūpinant melžėjomis, ir mes pačios pernai buvome nuleidę rankas.

Siemet gi padėtis karvių fermoje visiškai pasikeitė. Gaudamos iš kolūkio valdybos reikalingą paramą, mes, melžėjos, siemet jau pasiekėme neblogus rezultatus didinant pieno primelžimą. Per liepos mėnesį iš kiekvienos karvės primelžėme po 256 litrus pieno, tai yra du su viršum karto daugiau, negu pernai per tą laikotarpį. Pieno primelžimas kyla ir toliau. Antai, jei aš iš 13 savo prižiūrimų karvių rugpiučio 1 d. primelžiau 105 litrus, tai dabar

siemet gi padėtis karvių fermoje visiškai pasikeitė. Gaudamos iš kolūkio valdybos reikalingą paramą, mes, melžėjos, siemet jau pasiekėme neblogus rezultatus didinant pieno primelžimą. Per liepos mėnesį iš kiekvienos karvės primelžėme po 256 litrus pieno, tai yra du su viršum karto daugiau, negu pernai per tą laikotarpį. Pieno primelžimas kyla ir toliau. Antai, jei aš iš 13 savo prižiūrimų karvių rugpiučio 1 d. primelžiau 105 litrus, tai dabar

A. Bakutytė
„Pirmūno“ kolūkio
melžėja

mano prižiūrimų karvių paros primelžimas siekia 125—130 litrų. Išėina, kad iš kiekvienos karvės per parą primelžiau iki 10 litrų pieno.

Persilaužimą didinant pieno primelžimą padarėme tik iš pagrindų pakeitę pažiūrą į gyvulių priežiūrą, jų ganyką bei papildomą šėrimą, į savo darbą. Siemet visą karvių bandą ganome 2 grupėmis — kiekvienoje po 25—27 galvijus.

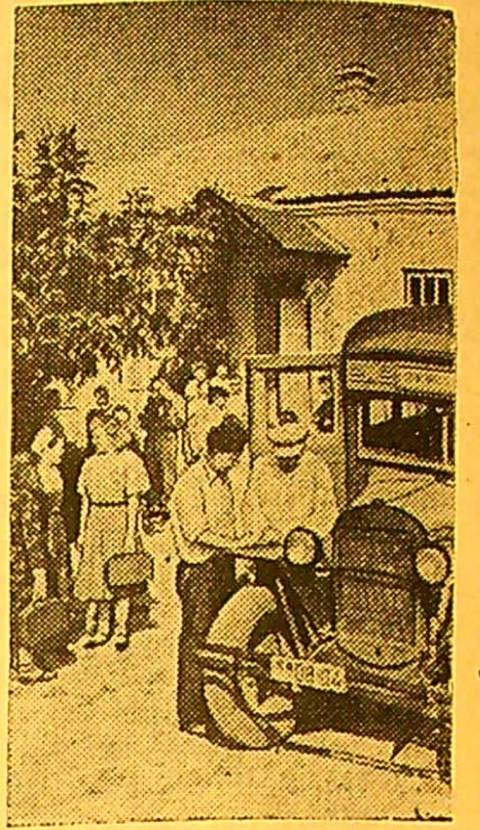
Kiekvienoje grupėje yra 2 melžėjų prižiūrimi gyvuliai. Tas leidžia ne tik racionaliau išnaudoti ganyklas, bet kartu duoda galimybę kiekvienai melžėjai daugiau pasirūpinti savo prižiūrimomis karvėmis, geriau jas priganyti. Mano prižiūrimos karvės ganosi drauge su mano motinos prižiūrimais gyvuliais. Be žolės, kurią karvės randa ganyklose, siemet dienos metu ir vakare jos gauna iki soties papildomo žaliojo pašaro — dobilų, mišinio. Kiekvienai karvei taip pat kasdien duodame po 1,5 kg kukurūzų miltų arba kitų koncentratų.

Nors šiuo metu iš kiekvienos savo prižiū-

rimos karvės jau primelžiu vidutiniškai 10 litrų, bet tuo nepasitenkinu. Galima primelžti žymiai daugiau. Juk 5 mano prižiūrimos karvės šiemet buvo bergždžios, ir jos šiuo metu duoda tik po 2—3 litrus pieno per parą. Tai didelis trūkumas, ir mes stengiamės jį pašalinti, siekiame, kad kitiems metams neliktų nė vienos bergždžios karvės. Ir rezultatai neblogi — šiuo metu mano grupėje beliko nesukergta tik 1 karvė.

Siemet mūsų kolūkio melžėjos įsipareigojo primelžti iš karvės ne mažiau kaip po 1000 litrų pieno. Aš savo įsipareigojimą jau įvykdžiau. Kolūkiečių visuotinio susirinkimo nutarimu melžėjoms, įvykdžiusioms savo įsipareigojimus, bus išmokama nuo kiekvieno viršum plano primelžto pieno litro po 0,5 rb. Tatai dar labiau skatina mus kelti galvijų produktyvumą. Aš įsipareigojau iki spalio 1 d. dar primelžti iš kiekvienos mano prižiūrimos karvės ne mažiau kaip po 400 litrų pieno. Tam tikslui stengiuosi, kad pasiektas išmilžis — 10 litrų pieno iš karvės — ne mažėtų, bet kiltų toliau. Tai mano tvirtas žodis.

O kaip jūs, draugės melžėjos?

KRASnodaro sritis. Kurorto mieste Anapoje jau kelerius metus velkia du kolūkiniai poilsio namai. Viename jų, priklausančiame Novo-Tutarovsko rajono „Pamiatij Illiča“ kolūkiui, per 5 vasaros mėnesius išsėsis apie 400 žmonių.

Nuotraukoje: „Pamiatij Illiča“ žemės ūkio artelės automašina atvežė į savo poilsio namus naują grupę kolūkiečių.

E. Sulepovo nuotr. (TASS).

Zarasų statybininkai — socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai

Lietuvos TSR Komunalinio ūkio ministerija ir Lietuvos respublikinės profesinių sąjungų tarybos prezidiumas apsvarstė respublikinės ir vietinės priklausomybės įmonių ir organizacijų socialistinio lenktyniavimo 1956 m. antrojo ketvirčio rezultatus, pripažino socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju Zarasų statybos-remonto kontoros kolektyvą, įvykdžiusi remonto-statybos darbų planą 153 proc., tame tarpe kapitalinio gyvenamojo fondo remonto planą 188 proc., sumažinusį darbu saviškai 11,3 proc. ir gavusį 36,9 tūkst. rublių pajamų virš plano.

Už pasiektus laimėjimus Zarasų statybos-remonto kontoros kolektyvui itelkta Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir respublikinės profesinių sąjungų Tarybos Pelnamoji raudonoji veltava ir 16.800 rublių premija.
V. Juodaitis

TARYBINIŲ STATYBININKŲ ŠVENTĖ

TSKP Centro Komiteto ir Tarybinės vyriausybės nutarimu šių metų rugpiučio 12 d. mūsų šalyje pirmą kartą buvo švenčiama statybininko diena. Ši diena buvo pažymėta naujomis darbais pergalėmis, kurias tarybiniai žmonės pasiekė kovodami už istorinių TSKP XX suvažiavimo nutarimų įgyvendinimą. Vykdamas didžiulės tolesnės ūkinės ir kultūrinės statybos, tarybinės liaudies gerovės pakėlimo programą, didžiulis vaidmuo tenka statybininkams.

Kalbėdamas su ELTOS korespondentu Lietuvos TSR miestų ir kaimų statybos ministras drg. K. N. Ufimcevas papasakojo:

— Tarybų Lietuvos statybininkai sutiko sa-

vo šventę — Statybininko dieną — su naujais gaminiais laimėjimais. Vis plačiau įdiegiami industriniai statybos metodai. Ministerijos statybinės organizacijos per septynis šiuo metų mėnesius sunaudojo 206 kubinius metrus surenkamojo gelžbetonio 1 milijonui rublių įvykdytų darbų. Atskiros statybinės organizacijos pasiekė dar aukštesnius rodiklius. Antai, Valskybinis statybos trestas Nr. 1 sunaudojo kiekvienam milijonui rublių statybos darbų po 382 kubinius metrus surenkamojo gelžbetonio.

TSKP XX suvažiavimo Direktyvoje dėl šeštojo penkmečio plano aiškiai pasireiškia didžiulis partijos ir vyriausybės rūpinimasis

visokeriopu sąjunginių respublikų, jų tarpe ir Tarybų Lietuvos, liaudies ūkio ir kultūros vystymu. Vykdydami tolesnio respublikos ekonomikos kėlimo uždavinius, mūsų statybininkai turi įvykdyti didžiulės apimties darbus. Šeštajame penkmetyje bus paleista veikti Kauno HES, žymiai padidės siluminių elektrinių galingumas. Stos rikiuotėn staklių prietaisų ir reikmenų, televizinės aparatūros gražtų, kasos aparatų gamyklos. Bus plačiai išvystyta statybinė medžiagų pramonė.

Žymūs kapitaliniai idėjimai bus panaudojami vietinę žaliavą naudojančios lengvosios ir maisto pramonės materialinei-techninei bazei

sustiprinti. Statomas Panevėžio linų kombinatas, bus pastatyti superfosfato gamykla, ketvirtasis respublikoje cukraus fabrikas, eilė stambių pieninių ir vaisių bei daržovių perdirbimo įmonių. Kapitaliniai idėjimai į respublikos liaudies ūkį padidėjo daugiau negu dvigubai palyginti su praėjusiu penkmečiu. Bus pastatyta daug gyvenamųjų namų, žemės ūkio ir kultūrinių-buitinių pastatų.

Lietuvos statybininkai pajėgs įvykdyti didžiulės apimties statybinis darbus. Penktojo penkmečio metais respublikoje sukurtos stambios statybinės organizacijos, yra galinga statybos gamybinė bazė. Žymiai išplėtos veikusios ir pastatytos naujos statybinė medžiagų

Kalinino vardo kolūkyje

Rugiapiūtės baruose

Kalinino vardo kolūkio pirmoje laukininkystės brigadoje įtemptos darbo dienos — rugiapiūtė. Drg. Vaikučio vadovaujamoje brigadoje kasdien į rugių lauką išeina 20 ir daugiau piovėjų ir tiek pat rišėjų. Dešimt brigados moterų piauna žiemkenčius piautuvais.

Aktyviai dalyvauja nulmanti derlių ir atostogaujantieji mokiniai. Su mokytoja drg. S. Minkevičienę prieš-

akyje, jie nešioja pėdus ir stato juos į gubas. Pasibaigus darbo dienai, brigadininkas drg. Vaikutis kartu su brigados apskaitininku suveda darbo dienos rezultatus. Paašškėja, kad geriausiai dirba kolūkiečiai P. Jatkūnas, P. Juškėnas, J. Vaitkevičius, rišėjos A. Juškėnaitė, J. Beinoravičiūtė, B. Juskėnaitė.

Praėjusį šeštadienį brigada baigė kirsti visus rugius.

S. Juškėnas

Per 6 dienas — 70 ha

Dar saulė netekėjusi, o IV laukininkystės brigadoje jau skamba plaktukų dūžiai. Tai kolūkiečiai V. Juršys, J. Mikštas, E. Juodinis ir kiti plaka dalgius. Piovėjų laukia aukštinis rugių laukas.

— Na ir pulkiai gi užderėjo rugiai, — kalba kolūkietis Stasys Savlčius.

Po kurio laiko 35 lygūs pradalgiai nusitlesė rugių lauke. Tik iki pietų brigadoje nu-

piauta 7 ha rugių. Po pietų kolūkiečiai dirbo dar našiau. Sutartinai gulė pradalgiai. Neatsitęsamos dirbo rišėjos S. Savičiūtė, A. Trimailova, E. Kušeliauskienė.

Suvesti darbo dienos rezultatai parodė, kad brigadoje per dieną nupiaunama po 15 ha žiemkenčių.

Per šešias darbo dienas brigados kolūkiečiai baigė rugiapiūtę.

G. Barovskis

Kultūringai praleidžia laisvalaikį

Kolūkyje prie raguočių fermos, o taip pat ir prie kiaulių fermos yra įrengti raudonieji kampeliai, kuriuose mūsų kolūkio gyvulių augintojai praleidžia savo laisvalaikį. Čia iškabinti šūkių, kviečiantieji gyvulių augintojus kovoti už gyvulių produktyvumo padidinimą, yra daug grožinės bei žemės ūkio li-

teratūros. Čia taip pat gaunami nauji laikraščiai bei žurnalai. Klaukininkės Zosė ir Galia Bagauslauskaitės perskaitė daug knygų.

Be to, raudonajame kampelyje, esančiame prie kiaulių fermos, yra šaškės. Laisvalaikiu ir vakarais gyvulių augintojai surengia šaškių turnyrus.

G. Jermakovas

LINAI IŠAUGO PUIKŪS

Dabar svarbiausia: laiku juos nurauti, laiku atlikti tolesnį jų apdirbimą!

Nepraleisime geriausių terminų

Visame 10 ha pasėlių plote mūsų linų auginimo grandis išaugino gausių linų derlių. Tam pasiekti buvo padėta ne

maža pastangų. Linus sėjome iš rudens su artose dobilienose ir dirvnuose. Pavasarį dirvas gerai įdirbome, patvėrėme jas mineralinėmis trąšomis, sėją atlikome geriausių agrotechnikos terminais —

pirmoje gegužės mėnesio pusėje. Praėjus 5—6 dienoms, linai gražiai sudygo. Pirmą kartą linus ravėjome, kai jie buvo pasiekę 5—6 cm aukščio. Po to apdulkinome pasėlius, papildomai patvėrėme salietra, duodant po 100 kg vienam hektarui.

Ravėti antrą kartą beveik ir nereikėjo, gi tręšimą pakartojome, duodant po 50 kg salietros į hektarą.

Linai išaugo gražūs. Jie siekia vieną metrą aukščio. Dabar jie jau ankstyvoje geltonojoje brandos stadijoje. Vakar pradėjome juos rauti.

Linų pasėlių priežiūros darbus atlikome savo grandies, susidedančios iš 6 žmonių, jėgo-

mis. Tačiau nurauti ir apdirbti linus be kitų brigados kolūkiečių pagalbos neįstengsime. Todėl brigados nariai atėjo mums į pagalbą.

Raunant linus kartu juos ir rūšiuojame pagal jų ilgį ir storį. Tai įgalins žymiai pagerinti pristatomos linų produkcijos kokybę. Nurautus linus tuojau nušukuosime. Šį darbą pavesime prityrusiems kolūkiečiams Stanislaui ir Viktorui Chaževskiams. Nušukuotas galvutes jie kraus į žardus, kurių turime pasigaminę pakankamą kiekį. Nušukuotus linų šiaudelius nedelsiant išklajėsime. Klajyklomis parinksime dobilienas ir geras, lygias plevas.

Prisiimtus įsipareigojimus — gauti iš kiekvieno linų pasėlių hektaro po 3,5 cent pluošto ir po 3 cent sėmenų — mes ne tik įvykdysime, bet ir viršysime.

Dėsime visas pastangas, siekdami nepraleisti geriausių linų nuėmimo bei jų pirminio apdirbimo terminų.

A. Zavadskaitė

„Garbingo darbo“ kolūkio II laukininkystės brigados linų auginimo grandies grandininė

Pradėjo rauti linus

Rauti linus pradėjo „Už taiką“ kolūkio II laukininkystės brigados linų augintojai, vadovaujami 78 metų grandininko Gavrilos Ignatjevičiaus Baranenko.

Grandies nariai Nina Rusmanova, Marija Kazanova, Elžbieta Kuzmienė per dieną nurau-na po 8 arus.

H. Sakalytė
kolūkio sąskaitininkas

Raunami linai

KRETINGA. (ELTA) J. Žemaitės vardo kolūkyje linai auginami 84 hektarų plote. Jie buvo pasėti balandžio mėnesio pabaigoje ir gegužės pradžioje į daugiamečių žolių priešsėlius bei dirvonus. Pasėlai buvo patvėręti į kiekvieną hektarą duodant po 150 kg fosforinių bei kalto trąšų. Tai užtikrino gausų derlių.

Siekdami išvengti derliaus nuostolių linų augintojai jau liepos mėnesio pabaigoje atrankiniu būdu pradėjo rauti linus, kuriems nuo išgulimo grėsė pavojus sugesti.

Dabar linų augintojai pradėjo masinių linarū-tę. Per pirmąją dieną Antano Seselskio ir Jo no Kubiliaus grandyse nuimta po 3 ha linų. Kolūkietės drg. Laurinavičienė ir Vencikutė per dieną nurovė po 15—18 arų vietoj 10 arų pagal normą.

Siemet kolūkiš numatė iš linininkystės gauti daugiau kaip 700 tūkstančių rublių pajamų.

Kolūkinės gamybos pirmūnas.....

Puodžius Stanislavas Petkevičius

Greit sukasi žiestuvas. Bematant iš pilko molio padaroma forma. Praeina valandėlė, ir gatavų ašochių eilė padidėja dar vienu. Igdusios puodžiaus Stanislavo Petkevičiaus rankos greit suteikia moliiui puodo, ašochio, vazos formą.

Prityrusio kolūkinio meistro keramikos dirbiniai savo patvarumu ir dailumu yra žinomi toli už Zarasų rajono ribų. Petkevičiaus pagamintus molinius indus galima sutikti daugelyje mūsų respublikos, o taip pat Latvijos

bei Baltarusijos kaimyniuose rajonuose.

— Puodų gamyba — vienas iš kolūkio pajamų šaltinių, — pasakoja drg. Petkevičius. — Siemet už par duotus indus į kolūki-kašą jau įplaukė daugiau kaip 10 tūkstančių rublių.

30 tūkstančių rublių pajamų duoda kasmet Čapajev vardo kolūkiui Stanislavo Petkevičiaus vadovaujama puodų dirbtuvė.

Petkevičius stengiasi gaminti tokius indus, kurie turi didžiausią

Pas tuos, su kuriais lenktyniaujame

GLUBOKOJĖS RAJONO LAIKRAŠČIO „SCIAG KOMUNIZMA“ PUSLAPIUOSE

Glubokojės rajono kolūkių socialistinio lenktyniavimo rezultatai

Glubokojės rajone susumuoti kolūkių socialistinio lenktyniavimo rezultatai didinant gyvulininkystės produktų gamybą. Per 10 šių ūkinių metų mėnesių — nuo 1955 metų spalio 1 dienos iki 1956 metų rugpiučio 1 dienos — vidutiniškai rajone kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 98 cent pieno, o kiekvienam 100 ha ariamos žemės — po 15,5 cent kiaulienos.

Geriausius rezultatus lenktyniavime pasiekė Molotovo vardo kolūkis. Kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų čia jau gauta po 196 cent pieno, o kiekvienam 100 ha ariamos žemės — po 30 cent kiaulienos.

PASTATAI IS AKMENŲ

„Sovietskaja Belorusj“ žemės ūkio artečės kolūkiečiai pilnai aprūpins siemet gyvulius geromis tipinėmis patalponais.

Kolūkio statybinė brigada susideda iš 15 žmonių. Jai vadovauja prityres meistras Vasilijus Gurbanovas. Dabar statybininkai baigia statyti 160 vietų tipinės karvidės sienas. Karvidė statoma iš akmenų. Statybininkai numato užbaigti karvidės statybą iki žiemojimo laikotarpio pradžios.

RAUNA LINUS

Bulganino vardo kolūkio linų augintojai nemaža pasidarbėjo, siekdami išauginti gausių linų derlių visame 130 ha pasėlių plote.

Dabar linų augintojai vėlinaigal pradėjo rauti linus.

pramonės įmonės. Statybinės organizacijos vis daugiau aprūpinamos naujais mechanizmais ir mašinomis, įgalinančiais nuolat kelti darbo našumą, gerinti darbų kokybę.

Pilnai panaudoti visas šias galimybes, laiku įvykdyti ir viršyti valstybinį planą — garbinga respublikos statybininkų pareiga. Reikia plačiau įdiegti surenkamąjį gelžbetonį, sukurti ekonomiškąs gamyklines gamybos konstrukcijas. Statybinės organizacijos turi atkakliai kovoti už statybos atpigimą ir išplėtimą, ekonomiškai naudojant pinigines lėšas ir medžiagas. Daugiau dėmesio reikia skirti gyvenamųjų namų, ligoninių ir kitų komunalinių pastatų, būtinų darbo žmonių gyvenimui pagerinti,

statybos išplėtimui.

Didžiuoliai statybininkams iškilę uždaviniai gali būti įvykdyti tik likvidavus stambius trūkumus, kurių dar esama statyboje. Mums dar trūksta aukštos darbo kultūros ir organizuotumo. Mūsų laimėjimai būtų žymiai didesni, jei darbininkai, technikai, inžinieriai, projektuotojai, mokslininkai nuosekliai, šelmininkiškai gerintų statybą, nuolat kovotų už techninę pažangą. Mes turime pastebėti visą tai, kas gera ir pažangaus yra mūsų ir užsienio statybos praktikoje, supažindinti su tuo visų darbuotojus, nuolat remti novatorius, plačiai skleisti jų patyrimą.

Didei vaidmenį gerinant statybą respublikoje vaidina socialistinis lenktyniavimas, kurio

užmojis didėja ir plečiasi. Slovinga tradicija tapo Lietuvos ir Baltarusijos statybininkų lenktyniavimas, kuris padeda mums plačiau taikyti priešakinius abiejų brolišųjų respublikų statybininkų organizacijų darbo metodus. Daug vertingo įdiegia statyboje Vilniaus statybos tresto kolektyvas, lenktyniaujantis su Estijos statybininkais, ir Valskybinio statybos tresto Nr. 1 kolektyvas, užmezgęs tvirtus kūrybinius ryšius su Latvijos statybininkais.

Svėsdanį Statybininko dieną Lietuvos statybininkai pareiškia savo tvirtą pasiryžimą pasiaukojančiai dirbti, garbingai įvykdyti didelius uždavinius, kuriuos iškelė Tarybų Sąjungos Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė.

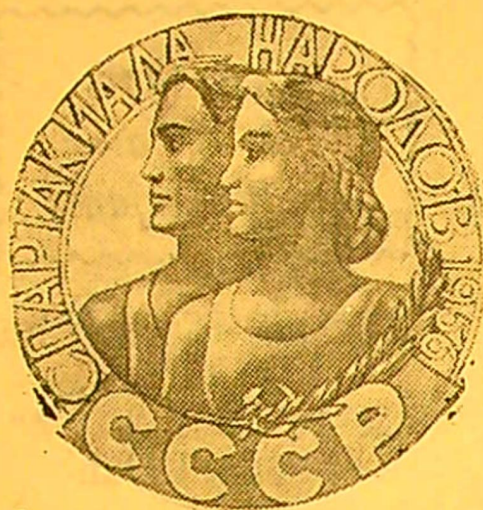
pareikalavimą.

— Stai prasidėjo uogų sezonas, — pasakoja puodžius, — gyventojams reikalingi indai uogienei laikyti. Aš jau anksčiau pagalvojau apie tai. Argi ne gerai sudėti uogienę į tokį indą, — jis rodo į gražius, blizgančius žalsvus puodukus.

Tačiau puodžius, pasišvėsdamas pamėgtajam darbui, neužmiršta ir viso visuomeninio atelės ūkio. Jis dažnai padeda savo kaimynams laukų darbuose. Stanislavas Petkevičius mėgsta dirbti. Jo kaimynai gerbia jį už jo darbštumą.

J. Janis

Čapajev vardo kolūkis.

TSRS TAUTŲ SPARTAKIADA

na Ukrainos sportlini-
kė A. Kovalenko. Jos
laikas — 3 minutės
0,9 sekundės. Tarybų
Sajungos ir spartakia-
dos čempionams L. Ba-
landinui ir A. Kovalen-
kai įteikti prizai ir
auko medaliai.

Gimnastų varžybose
dalyvauja 320 žmonių.
Dešimties moterų ir še-
šių vyrų komandų var-
žybose pagal privalo-
mą programą moterų
tarpe pirmąją vietą
užėmė Baltarusijos
gimnastės.

Didelis pagyvėjimas
šiomis dienomis Mask-
vos hipodrome. Visasą-
junginėse žirginio
sporto pirmenybėse
dalyvauja daugiau kaip
350 raitelių. Kliūčių
įveikimo TSRS taures
varžybose dalyvavo 40
sportininkų. Pirmąją
vietą laimėjo maskvie-
čiai.

Įsijungė į varžybas
tenisininkai. Varžybose
pirmą kartą dalyvauja
visų sąjunginių res-
publikų komandos. Dėl
pirmosios vietos kovo-
jo Maskvos ir Ukrai-
nos komandos. Nugalė-
jo Maskvos tenisinin-
kai.

Pradėjo sportinę ko-
vą ir lengvaatlečiai.
Varžybose dalyvauja
1.500 sportininkų.
Suollo į toli varžybų
pirmąją vietą ir čem-
piono vardą iškovoję
G. Bystrova (RTFSR).
Disko metimo varžybų
nugalėtoja tapo N. Po-
nomarova (Maskva).
Maskvos atletas V. Pė-
liakovas iškovoję

pirmąją vietą šuo-
lio į aukštį var-
žybose. Nusipelnęs
sporto meistras V. Ku-
cas pasiekė naują 10
tūkstančių metrų bėgi-
mo TSRS rekordą.

Jam įteiktas aukso me-
dalis. Šalies čempiono
raudoni marškinėliai ir
spartakiados diplomai.

Įvyko paskutinis
spartakiados futbol-
turnyro kevirtfinali-
nis susitikimas. Žaidė
Baltarusijos ir Mask-
vos komandos. Rungty-
nes laimėjo maskvie-
čiai. Sostinės komanda
iškopė į pusfinalį. Ji
susitiks su Leningrado
futbolininkais. Kitame
pusfinalyje susitinka
Ukrainos ir Gruzijos
rinktinės.

TSRS Tautų sparta-
kiadoje dalyvauja 236
kaimo sportininkai —
sąjunginių respublikų
kaimo laisvanoriškųjų
sporto draugijų nariai.
Daugelis jų pasiekė ne-
blogus rezultatus. Bal-
tarusijos kaimo laisva-
noriškosios sporto
draugijos atstovas V.
Rusalovičius, dalyvau-
damas visasąjunginėse
daugiadienėse dviratini-
ninkų lenktynėse mai-
rutu Maskva — Char-
kovas — Kijevas —
Minskas — Maskva,
užėmė asmeninėse pir-
menybėse septintąją
vietą, o Estijos TSR
Elvos rajono „Palupe-
ros“ kolūčio šoferis R.
Tamas — aštuntąją.
TSRS Tautų sparta-
kiada vyksta toliau.

(TASS-ELTA).

Penki tūkstančiai liaudies kūrybos kūrinių

60 metų amžiaus kol-
ūketė Marija Jurčė
daugiau kaip dešimt
metų dainuoja Latvijos
TSR Rezeknės rajono
jungtiniame chore. Ji
moka daug senovinių
latvių dainų. Latvijos
TSR Mokslų akademijos
Kalbos ir literatūros
instituto darbuotojų
mokslinė ekspedicija už-
rašė apie 20 Marijos
Jurčės atliekamų dainų.

Grižę iš mėnesį tru-
kusios kelionės po res-
publiką, ekspedicijos na-
riai sutiko daug kitų
anksčiau nežinomų pa-
sakotojų, atmenančių
daug liaudies kūrybos
kūrinių. Mokslo darbuo-
tojai užrašė daugiau
kaip penkis tūkstančius
latvių liaudies dainų,
pasakų, posakių ir prie-
žodžių.

(TASS-ELTA).

Kiek dar reikės laukti?

Kiekvienais metais
mūsų rajono kolūkiuose
atliekami radiofikavimo
darbai, vis tvirčiau ra-
dijas įeina į darbo žmo-
nių buitį. Todėl supran-
tama, su koku nekant-
rumu laukė mūsų arte-
lės nariai, kada jų bu-
tuose bus įvesti radijo
taškai. Dar praeitų metų
rudenį mūsų pašto agen-
tūros vedėja drg. Koles-
nikovienė pranešė džiū-
gią žinią ir mūsų artelės
nariams: Vajesiškyje ir
aplinkinių kolūkiečių
namuose bus įvestas ra-

dijas. Tiesa, Vajesiškio
parduotuvėje, kolūčio
valdyboje ir keleto kol-
ūkiečių butuose radijo
taškai jau buvo įvesti.
Kitų kolūkiečių butus
pažadėjo radiofikuoti
pavasarij. Deja, jau ir
vašara baigiasi, bet kol-
ūkiečių pareiškimai
įvesti radijo taškus ir
šiandien dar nepaten-
kinti.

Ar dar ilgai mums
teks laukti?

P. Sinica
Mičurino vardo kolūčio
kolūketis

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

EGIPTAS GINA TEISINGĄ REIKALĄ

Kaip yra žinoma, šių
metų liepos 26 dieną
Egipto Respublikos vy-
riausybė paskelbė dek-
retą dėl Sueco kanalo
nacionalizavimo. Sis
įvykis, turintis didžiulę
tarptautinę reikšmę,
yra dabar viso pasaulio
visuomenės dėmesio
centre.

Sueco kanalas, jungi-
antis Viduržemio ir
Raudonąją jūras, yra
trumpiausias kelias iš
Vakarų į Rytus. Jis bu-
vo baigtas kasti 1869
metais. Per visą savo
ligį jis yra Egipto žemė-
je. Kanala savo ran-
komis kasė egiptiečiai.
Darbininkai triūsė nepa-
prastai sunkiomis sąly-
gomis, saulės negailesti-
ngai kaitinamoje dy-
kumoje. Prievaždus
pliekė darbininkus bo-
tagais, 120 tūkstančių
žmonių žuvo įrengiant
kanalą. Tačiau iki šiol
nauda iš šio kanalo tu-
rėjo ne Egiptas. Didžiulę
pajamas, gaunamas
eksploatuojant kanalą,
pasisavindavo Prancū-
zijos ir Anglijos kapita-
listai, kurie turėjo dau-
giausia Sueco kanalo
kompanijos akcijų.

Egipto vyriausybės
įvykdytajam Sueco ka-
nalo kompanijos nacio-
nalizavimui vieninai
pritaria visa pažangioji
žmonija. Ji mato, kad
Egipto vyriausybės
veiksmuose pasireiškė
drąsi ir nuosekli politi-
ka savo šalies suveren-
mui apginti, jos laisvei
ir nepriklausomybei su-
stiprinti.

Visai kitaip sutiko ka-
nalo kompanijos nacio-
nalizavimą Vakarų valstybių
ir, visų pirma, Anglijos ir Prancūzijos
valdantieji sluoksniai.
Jie grasina Egiptui,
žvangina ginklais, grie-
bėsi prieš Egiptą eilės
griežtų ekonominių
priemonių. Visa tai yra
ne kas kita, kaip mėgi-
nimas įbauginti egiptie-
čių tautą, priversti
Egipto vyriausybę atsi-
sakyti savo teisėtą teisiu
Sueco kanalui.

Kuo gi paaiskinti ši-
tokį Vakarų valstybių
elgimąsi Egipto atžvil-
giu? Kokios gi priežas-
tys sukėlė tokį imperia-
listų įniršimą?

Visų pirma, nacionali-
zavus Sueco kanalą,
Vakarų kapitalistinės
monopolijos neteko gau-
saus pasipelnijimo šal-
tinio. Tai galima patvir-
tinti šitokiu pavyzdžiu.
Sueco kanalo kompani-
jos 1955 metų ataskaita
rodo, kad įplaukos, gau-
tos eksploatuojant kana-
lą, pernai sudarė 34,5

milijardo frankų. Gi iš-
laidos siekė vos 18,3
milijardo frankų. Tokiu
būdu kompanija per me-
tus turėjo daugiau kaip
16 milijardų frankų
gryno pelno.

Vakarų valstybės taip
smarkiai priešinosi kom-
panijos nacionalizavi-
mui ir dėl kitos priežas-
ties. Jos bijo, jog Egipto
vyriausybės nutari-
mas gali būti įkvepian-
čiu pavyzdžiu ir kitoms
tautom, kurios dar te-
bera priklausomos nuo
užsienio kapitalo. Ang-
lija, Amerika, Prancū-
zija ir kai kurios kitos
valstybės turi Arabų
Rytuose naftos kompa-
nijas, duodančias joms
pasakiškus peklus.

Kolonizatoriai mėgi-
na savo kišimąsi į Egipto
vidaus reikalus pa-
teisinti tvirtinimais, esą,
Sueco kanalo kompani-
jos nacionalizavimas
yra neteisėtas, priešta-
raujantis tarptautinės
teisės normoms. Šie tvir-
tinimai neturi jokio pa-
grindo. Sueco kanalas
yra Egipto žemėje, jį
savo rankomis iškasė
egiptiečiai. Neginčija-
ma Egipto teisė valdyti
kanalą pripažinta eilėje
tarptautinių susitarimų,
tame tarpe ir susitari-
me, kurį Anglija sudarė
su Egiptu prieš dvejus
metus. Net eilė žinomų
buržuazinių tarptautinės
teisės žinovų negali
Egipto veiksmuose
įžvelgti tarptautinės
teisės normų pažeidimo.

Šiomis dienomis Argen-
tinoje, Buenos Aise, įvyko
Tarptautinės teisės
instituto konferenci-
ja, kuri apsvarstė Sueco
kanalo nacionalizavimo
ir ryšium su tuo iškilusias
juridines proble-
mas. Šio instituto moks-

linė darbuotoja O'Konei
savo pranešime nurodė,
kad svarstant kanalo
kompanijos nacionaliza-
vimo klausimą tampa
aišku, kad Egipto vy-
riausybės nutarimas yra
visiškai teisėtas.

Ir ne tik teisininkai
pripažįsta, jog Egipto
ginamas reikalas yra
teisingas. Net pačioje
Anglijoje vis daugiau
atsiranda blaivių balsų,
raginančių bešališkai ir
rimtai išspręsti proble-
mas, iškilusias ryšium
su Sueco kanalo nacio-
nalizavimu. Eilė žinomų
politinių ir visuomenės
veikėjų, o taip pat auto-
ritetingų spaudos orga-
nų pripažįsta, kad Egipto
vyriausybė savo
veiksmais nepažeidė jo-
kių teisinių normų, ir
perspėja, kad prieš
Egiptą nebūtų imamas
jokių skubių ir neapgal-
votų žygių.

Kasdien pasaulio
spaudoje gausėja prane-
šimų, kuriuose reiškia-
mas pritarimas nuosek-
liai egiptiečių kovai už
savo laisvę ir nepriklaus-
omybę.

Iš Egipto gaunami
pranešimai parodo, kaip
karštai visi egiptiečių
tautos sluoksniai remia
Gamalio Abdel Naserio
vyriausybės politiką,
skirtą Egipto nacionali-
niam interesams ir ša-
lies politinei bei ekono-
minei nepriklausomybei
apginti. Salyje vyksta
gausūs mitingai ir susi-
rinkimai, kuriuose prita-
rama Sueco kanalo na-
cionalizavimui, smerkia-
ma Vakarų valstybių
valdančiųjų sluoksnio
varomoji spaudimo ir
grasinimų politika, iš-
reiškiama tvirta valia
apginti savo teisingą
reikalą. M. Vasilauskas

Redaktorius L. RUDAŠEVSKIS

SKAITYTOJAU!

Neužmiršk užsiprenumeruoti
rugsėjo mėn. ir iki metų
pabaigos rajoninį laikraštį

„PERGALĖ“

Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę
lietuvių ir rusų kalbomis

Prenumeratos
kaina:

1 mėn. — 1,95 rub.
3 mėn. — 5,85 rub.
Iki metų pabaigos
— 7,80 rub.

Prenumeratą priima
ryšių ir „Sąjunginės
spaudos“ skyriaus ir
agentūros, visuomeni-
niai spaudos platinto-
jai, kolūkių laiškinin-
kai ir apylinkių Tary-
bų sekretoriai.

Užsiprenumeruokite ilgesniam
laikui!